

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 89/2012
15.11.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Драгомира Милојевића, Миодрага Вићентијевића, Горана Чавлине и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окр. К.Ч., због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 3. Кривичног законика у вези кривичног дела несавесног пружања лекарске помоћи из чл. 251. ст. 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 814/2012 од 10.10.2012. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К. 58/10 од 29.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4728/11 од 01.02.2012. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 814/2012 од 10.10.2012. године, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К. 58/10 од 29.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4728/11 од 01.02.2012. године, тако што се према окр.К.Ч., на основу чл. 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБА

- да је дана 17.01.2006. године у Стоматолошкој ординацији ... која се налази у Б.П. у ул. ..., као лекар - специјалиста оториноларингологије, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, очигледно несавесно поступио, тако што је предузео хирушку интервенцију - уградњу имплантанта код оштећене А.В. из Б.П., иако није имао специјалистичко знање и стручну способност за конкретну интервенцију, свестан да на тај начин може проузроковати погоршање здравственог стања оштећене, олако држао да до погоршања здравственог стања и наступања тешке телесне повреде код оштећене неће доћи, тако што је у регији зуба број 33, 35, 42 и 45, односно у очњаку у доњој вилици са леве стране, други преткутњак у доњој вилици са леве стране, други секутић у доњој вилици са десне стране и други преткутњак у доњој вилици са десне стране, уградио четири ендоосеална имплантанта, од којих је један у пределу другог доњег десног преткутњака продро у доњовилични канал, на који начин је оштећеној нанео тешку телесну повреду у виду трајног оштећења десног доњовиличног живца што је проузроковало утрнулост дела меког ткива регије доње вилице од средине вилице према назад, трајну неосетљивост слузнице усне дупље на механичке надражаје у пределу првог и другог доњег десног преткутњака са образне десне стране, као и смањену осетљивост слузокоже доње усне и коже брадног предела са десне стране, при чему је био свестан да је његова радња забрањена,

чиме би извршио кривично дело тешко дело против здравља људи из члана 259. став 3. Кривичног законика у вези кривичног дела несавесно пружање лекарске помоћи из члана 251. став 3. у вези става 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К. 58/10 од 29.11.2011. године окривљени К.Ч. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 3. КЗ у вези кривичног дела несавесног пружања лекарске помоћи из члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. На основу чл. 206. ст. 2. ЗКП оштећена А.В. је за имовинскоправни захтев упућена на парнични поступак.

На основу члана 196. став 1. у вези члана 193. став 2. тачка 1. и 9. ЗКП, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 78.000,00 динара и паушалног износа у износу од 5.000,00 динара све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4728/11 од 01.02.2012. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног К.Ч. и пресуда Основног суда у Новом Саду К. 58/2010 од 29.11.2011. године потврђена.

Против обе правноснажне пресуде Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз. 814/12 од 10.10.2012. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП, у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости, те да утврди да је повређен закон на штету окривљеног из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 103. и 104. КЗ, јер је у међувремену наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења и преиначи пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4728/11 од 01.02.2012. године и донесе пресуду којом ће према окривљеном одбити оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да су другостепеном пресудом повређене одредбе члана 103. тачка 6. КЗ и члана 104. став 6. КЗ.

Наиме, према одредби члана 103. тачка 6. КЗ кривично гоњење се не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године а одредбом члана 104. став 6. КЗ предвиђено је да застарелост кривичног гоњења наступа у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета произилази да је окр. К.Ч. оглашен кривим да је кривично дело тешко дело против здравља људи из чл. 259. ст.3. КЗ за које је прописана казна затвора до три године у вези кривичног дела несавесно пружање лекарске помоћи из чл. 251. ст. 3. у вези ст. 1. КЗ за које је прописана новчана казна или затвор до једне године, извршио дана 17.01.2006. године, па је сходно одредби чл.104. ст.6. КЗ протеклом временом од шест година од извршења кр. дела, дакле 17.01.2012.године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4728/11 донета 01.02.2012. године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Апелациони суд у Новом Саду, по правилној примени кривичног закона био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окр. К.Ч., одбије оптужбу за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим. Другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио и на тај начин је повредио одредбе члана 103. тачка 6. КЗ и члана 104. став 6. КЗ на штету окривљеног К.Ч.

Стога је Врховни касациони суд, отклањајући учињену повреду закона преиначио пресуде Основног суда у Новом Саду К 58/2010 од 29.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4728/11 од 01.02.2012. године и на основу чл. 354. тачка 3. ЗКП према окривљеном К.Ч. одбио оптужбу за

кривично дело тешко дело против здравља људи из чл. 259. ст. 3. КЗ у вези кривичног дела несавесног пружања лекарске помоћи из чл. 251. ст. 3. у вези става 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио сходно одредби чл. 197. ст. 1. ЗКП.

Са изнетих разлога, а на основу чл.30. ст.1. и чл.32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), а применом чл. 24. ст. 7. ЗКП и чл. 425. ст. 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа – судија

Мила Ристић,с.р.

Јанко Лазаревић,с.р.